

Надавати згоду на оброблення своїх персональних даних людина повинна здійснювати добровільно, без стороннього примусу та впливу;

Необхідно прийняти закон про Інтернет рекламу, тому що велика кількість інформації негативного характеру ми зустрічаємо саме в Інтернеті.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНИХ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ

Плюбоїв Л.Б. курсант ФПФПКМ ННІПФПСКМ НАВС

Стопожук І.Я. курсант ФПФПКМ ННІПФПСКМ НАВС

Навковий кевіник: кю.н. викладач кафедри спеціальної техніки та оперативного-розшукового документування ННІПФПСКМ НАВС Марков М.М.

Ратифікувавши Конвенцію по ліквідації всіх форм щодо дискримінації жінок, Україна автоматично прийняла на себе ряд юридичних зобов'язань з цього важливого питання на національному рівні.

Обов'язок поваги прав передбачає, що державні органи та установи поважають права жінок, викорінюють практику в своїх положеннях, законах і інших нормативних актах, які можуть призвести до дискримінації.

Проте необхідним є життя дієвих механізмів реалізації цієї норми, з метою не залишення, неузгодженими соціально-політичних питань, які спричиняють проблему на шляху гендерної рівності.

Окрім законодавчого врегулювання серед основних чинників, що стоять на шляху встановлення гендерної рівності в нашій державі, можна виділити наявність стереотипів масової свідомості, які досі розглядають жінку як слабку істоту у суспільному, політичному та економічному житті.

Варто звернути увагу на тому, що це безпосередньо впливає і на розвиток соціальної демографічного, міграційного стану країни, особливо при вирішенні таких задач як упередження виникнення небезпечних міграційних процесів, боротьба з торгівлею людьми та насильством в сім'ї.

Те, що ми неефективно долаємо наслідки і попереджаємо гендерне насильство, виводить поза межі активного політичного, суспільного і громадського життя значну частину нашого суспільства – жінок і дівчат, - жертв домашнього насильства.

За більшістю випадків діти не отримують належного виховання, і як наслідок, зразки кращої поведінки. А найстрашніше те, що деградує той базовий осередок, в якому має відбуватися виховання – це родина.

Діти вважають, що для досягнення певного достатку не потрібно прикладати значних зусиль. Отже, в значній мірі загрозу для виховання майбутнього покоління складає пропаганда легкого життя. А прагматизм, який сповідує більшість нинішньої молоді, веде до наростання егоїзму, цинізму та агресивності.

Як наслідок, молоде прогресивне покоління, що має почуття власної гідності, вже сьогодні на підсвідомому рівні не пов'яже своїх перспектив з реалізацією власного потенціалу в Україні. І Україна постає перед величезною загрозою для розвитку держави – відтоку мозку. Впровадження дієвого механізму на законодавчому рівні потребує певного часу на втілення та фінансування. А сьогодні з метою врегулювання питань гендерної, демографічної та міграційної політики вкрай необхідно взяти курс не тільки на створення рівних можливостей для жінок і чоловіків з урахуванням міжнародних договорів і стандартів, підписаних Україною, а і врахувати реалії особливостей нашого життя, нашої культури.

Без вирішення гендерної проблеми, ми не зможемо повною мірою говорити про побудову в Україні соціально справедливої держави.

Насамперед слід запровадити, розширити гендерну освіту з дошкільного віку. Запровадити гендерну освіту для дорослих. Починати навчання дитини з народження. Відновити роботу по підготовці радників з прав людини та гендерних питань. Створити дієву систему постійного навчання та підвищення кваліфікації кадрів державних службовців усіх рівнів з питань гендерної

рівності, щоб коли людина по шаблях влади піднялася наверх, не говорила таких ганебних речей.

Щорічне інформування громадськості щодо проблем та перспектив утвердження гендерної рівності в Україні. Налагодження співпраці органів виконавчої влади з науково-дослідними установами Національної академії наук. Залучення до проведення наукових та експертних досліджень громадських організацій та міжнародних агентств. Підтримка громадських ініціатив, спрямованих на формування гендерної культури. Проведення інформаційної роботи, спрямованої на подолання стереотипів щодо ролі жінок і чоловіків у сім'ї та суспільстві.

Звичайно, цей перелік не є вичерпний. Його можна було б продовжувати. І завдання законодавчої та виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій – це об'єднати зусилля з метою подолання будь-яких проявів дискримінації за ознакою статі.

Очевидно, що розв'язання цілої низки гендерних проблем, на яких наголошувалось, дозволить вирішити багато інших гострих політичних і соціальних проблем українського суспільства, досягти вищого рівня соціального розвитку.

Сьогодні ми маємо три системні блоки: міжнародні конвенції та договори, спеціальне гендерне вітчизняне законодавство і окремі галузеві норми, що регулюють ті чи інші питання. Нарешті, дуже важливе четверте – це диференціація в праві. Право цивілізованих народів повинно бути диференційованим. Мова йде про спеціальні статуси. Наприклад, про статус жінки.

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЯК ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Приходько К.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к. ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Пустовіт Ж.М.

У 1991 р. Україна стала на шлях демократичного розвитку. Тоді ж разом із незалежністю було проголошено побудову правової держави, заснованої на владі народу, принципах ринкової економіки та розподілу державної влади, визнано за основу в побудові вітчизняної правової системи природно-правову (європейську) концепцію, а людину (конкретну фізичну особу) – найбільшою соціальною цінністю.

Визнання верховенства права основою державного і суспільного ладу остаточно відбулося і нормативно було оформлено в 1996 р. із прийняттям Конституції України, у ст. 8 якої цей фундаментальний принцип існування сучасного людства було визнано таким, що діє (підлягає застосуванню у всіх сферах правовідносин) в Українській державі.

Отже, утвердження верховенства права було визначено як основне завдання у побудові правової держави Україна. Тому цей принцип має застосовуватися у всіх сферах державного і суспільного життя, а особливо в діяльності апарату державної влади. Оскільки саме його виконання забезпечує практичну реалізацію прав і свобод особи, безпосередньо гарантує невід'ємні природні права людини.

Визнання в Україні принципу верховенства права свідчить про гармонізацію національної правової системи із європейською правовою доктриною, оскільки термін «верховенство права» походить з англійської мови (від словосполучення the rule of law) і означає «панування права». Ця категорія залишається одним із найпрогресивніших здобутків цивілізаційної історії всього людства у сфері регулювання суспільних відносин.

Вперше, це поняття застосував у XIX ст. британський юрист А. Дайсі. У той час верховенство права у Великобританії розуміли як панування в державі судових рішень, прецедентного права, що зумовлювалося особливостями